

184 Vítej, Hosti nebeský

transpozice 4

1. Ví - tej, Hos - ti ne - bes - ký, ty, kte - rý vi - díš na - še pokles - ky,

pře - ce k nám se sni - žu - ješ a ne - vděčných nás ne - za - vrhuješ.

2. Z nevýslovné lásky k nám
svým nebem učinil sis tento chrám,
nyní v posvátném chlebě
jsi s námi, Pane, v každé potřebě.

3. Tímto spásným pokrmem
sám Bůh přebývá ve mně a já v něm,
z nebe na zem přichází,
jej pokoj, láska, milost provází.

4. Dávej stále nám chléb svůj,
živ církev svou a věrně při nás stůj,
v kříži, Pane, síluj dej
a v každém dobrém díle pomáhej.

2. Z ne - vý - slov - né lás - ky k nám svým ne - bem u - či - nil sis ten - to

chrám, ny - ní v po - svát - ném chle - bě jsi s ná - mi, Pa - ne, v kaž - dé po - tře - bě.

3. Tím - to spás - ným po - kr - mem sám Bůh pře - bý - vá ve mně a já v něm,

z ne - be na zem při - chá - zí, jej po - koj, lás - ka, mi - lost pro - vá - zí.

4. Dá - vej stá - le nám chléb svůj, živ cír - kev svou a věr - ně při nás

stůj, v kří-ži, Pa - ne, sí - luj dej a v každém dob-rém dí - le po-má - hej.